

V znanju je moč

Za vsako organizirano delovanje in akcijo sta nujno potrebna določena znanje in usposobljenost. Do tega spoznanja so prišli tudi mladi aktivni člani zveze mladine. Še posebno je pomembno v sedanjem trenutku aktivno in kvalitetno delo mladih v našem gospodarstvu — v delovnih organizacijah.

Usposabljanje in dopolnilno izobraževanje mladine sta ena osnovnih nalog komisije za

družbenoekonomske odnose pri občinski konferenci zveze mladine v naši občini. Že lani so uvedli novo obliko usposabljanja mladih: mladinsko ekonomsko politično šolo, v katero se je vključilo precejšnje število mladih delavcev. Ker so tako oblika izobraževanja in usposabljanja podprle tudi delovne organizacije ter s tem pokazale, da so zelo zainteresirane za aktivno družbeno delovanje mladinskih aktivov in mladincev, je komisija za družbeno-ekonomsko odnose v drugi polovici aprila pripravila že drugo serijo predavanj ali ekonomskopolitično šolo za mlade aktiviste iz delovnih organizacij.

Druga ekonomskopolitična šola je povsem upravičena svoj obstoj, saj se je predavanj stalno udeleževalo nad sedemdeset mladink in mladincev iz petintridesetih delovnih organizacij z območja naše občine. Priznani družbenopolitični delavci in strokovnjaki so mladim proizvajalcem predavali o organiziranosti zveze mladine v delovnih organizacijah, o sedanjem položaju našega samoupravljanja, o pomenu informiranja za uspešno delovanje, o našem družbenopolitičnem in gospodarskem sistemu, o delegatskem sistemu, o temeljnih organizacijah združenega dela in podobnih temah ki so nujno potrebne za uspešno delo v mladinski in drugih družbenopolitičnih organizacijah ter za aktivno vključevanje mladih v samoupravljanje.

Mladinke in mladinci so z zanimanjem poslušali predavanja ter se potem tudi s svojimi mnenji in vprašanji vključevali v razprave. Tako lahko rečemo, da je druga mladinska ekonomskopolitična šola popolnoma uspela in da želimo še več korakov naprej na področju usposabljanja in izobraževanja mladih.

VELJKO RAK

Uspela akcija krajevne organizacije RK na Vodmatu

Cestitamo predsednici rdečega križa Marici Bonač za nad vse uspelo akcijo rdečega križa pri zadnjem pobiranju blaga.

Na sedmih prevzemnih mestih so zbrali 2.300 kg blaga, kar je nadvse zadovoljivo, še posebno, če upoštevamo, da je bilo blago zelo kvalitetno. Pri akciji je sodelovalo 55 odraslih in 26 otrok. Ves nabrani material so potem sortirali, zložili v kartonaste škatle in ga odpeljali v Gornjo Radgono.

Prav je, da se zahvalimo vsem občanom Starega Vodmata, ki so to akcijo podprli.

Praznovali smo dan mladosti

Na Vodmatu je mladina kot vsako leto doslej tudi letos praznovala DAN MLADOSTI s tradicionalnim športnim srečanjem v svojem športnem parku. Organizirali smo tri ekipna srečanja. V predtekmi pionirjev do starosti deset let sta se pomerili košarkarski ekipi — Grablovičeve in Sketove ulice. Najmlajši so navdušili z borbenostjo in športnim duhom, nekaj posameznikov pa je pokazalo, da bi ob strokovnem delu lahko postali perspektivni igralci. V skoraj enakopravnem srečanju je zmagala izbrana ekipa Grablovičeve z rezultatom 22:18.

Zatem sta se v košarkarskem srečanju spoprijeli ekipi mlajših mladincev MK Vodmat in ekipa OLD BOYS. Zmagala je zasluženo ekipa članov OLD BOYS z 52:34.

V srečanju nogometnih ekip MK Vodmat in Center v malem nogometu je slednja premagala oslabiljeno ekipo MK Vodmat z rezultatom 3:1.

Prijetno so presenetili starejši mladinci MK Vodmat, ki so na košarkarskem turnirju v vojašnici na Taboru v močni konkurenci zasedli II. mesto in osvojili spominsko plaketo.

Po končanem tekmovanju je bila krajša slovesnost s pogostitvijo (nad 60) sodelujočih in družabnim večerom ob izbrani glasbi.

Take uspešne manifestacije bomo še nadaljevali.

BALDO SVETLIČIČ ml.

Ali smo dovolj dosledni

Nadaljevanje s 1. strani

bila pobuda utemeljena. Tam, kjer smo pri tem vztrajali, je rezultatov veliko več kakor tam, kjer smo pod bremenem najrazličnejših okoliščin popustili. Zato smo prav tu opravljali izpit doslednosti. Ali smo bili uspešni? Na splošno je to težko reči, zato naj na to vprašanje odgovori vsako okolje zase. Če bo odgovor rezultat iskrenih naporov in analiz, bo za mnoge poučen in daljnosežen. Eno je s tem v zvezi jasno: čis ki je pobudo opravičil. Akcijski odbori niso postali vzporedna struktura, ampak akcijsko jedro. Komu so bili torej na poti? Na to ni težko odgovoriti. Tudi njih je čas razkrlil.

Prebujanje baze

Dolgo članstvo zveze komunistov v naši občini ni živelo pravega partijskega življenja. Najverjetneje ga še vedno ne živi, vsaj ne tako, kakor smo želeli in kakor bi moralo glede na razmere in možnosti. Razlogov za to je precej. Utemeljenih in neutemeljenih, razumljivih in nerazumljivih. Med utemeljenimi in razumljivimi so tisti razlogi, ki so članstvo zveze komunistov v naši občini potisnili pred ustanovitvijo občinske organizacije ZK »na obrobje«. To »obrobje« je porodilo apatijo in ustvarilo določen odpor do klasičnih oblik notranjega življenja, ki se je vse bolj oddaljevalo od konkretnega in se vse počasneje približevalo sploševanju, ki se brez pretresov niso mogla zakoreniniti v bazi.

Kaj smo tu napravili? Precej in malo. Precej, ker smo na začetku oživeli stike in zveze med vodstvom in članstvom. Stekla

je medsebojna informacija, ki je hočeš nočeš zahtevala nenehno aktiviranje in seznanjanje s stvarnostjo. Po zaslugi tega je članstvo začutilo svojo potrebnost, začelo se je zavedati, da je oblikovalec in »izvajalec« stvarnosti, to pa je vsekakor povečalo tako količino kakor tudi kakovost dela v bazi. Sestanki s sekretarji, predavanja, pisma in informacije — to so bile glavne metode tega medsebojnega komuniciranja. Malo, ker smo zastali v trenutku, ko je vsega moralo biti še več. Zato si moramo prav tu samokritično pogledati v oči in se vprašati: Zakaj? Za to je več razlogov: prvi med njimi je vsekakor tisti, ki pravi, da je obilica dogodkov tako okupirala vodstvo, da se je zavoljo tega delno »osamosvojilo« od baze. Drugi, nič manj pomemben razlog pa je, da sta tako vodstvo kakor baza menila, da prav ti dogodki sami od sebe silijo k hitrejšemu medsebojnemu komuniciranju in da se zveze okrepijo. Toda spet je bila potrjena stara resnica: kadar je aktivnost največja, je potrebna tudi največja angažiranost. Žal je bil eden izmed teh elementov zanemarjen. Tokrat je bila to angažiranost. Zato velja reči, da smo bili tu nedosledni. Res da »lovimo vlak za rep« z novimi pobudami, ker se verjetno zavedamo pomanjkljivosti. Toda s tem se nikakor ne smemo oddolžiti povedani pomanjkljivosti, ampak mora biti to sredstvo za likvidacijo te slabosti. V to pa ne smemo dvomiti. Naslednji razlogi so »tehnologija« partijskega dela, delitev tega dela, sistematičnost v delu, samostojnost itd. Razloge, ki smo jih pravkar navedli, velja proučiti. Lahko so zanimivi in poučni za vse ravni.

Mobilni štab

K vsemu, kar smo povedali v zvezi z bazo, velja dodati še to, da smo na občinski ravni ustvarili dober in funkcionalno mobilni štab, ki je deloval ter s tem dopolnjeval vsebino in metodo našega dela. Tu kaže opozoriti na aktivne, specializirane sestanke z najodgovornejšimi tovariši iz delovnih organizacij, s komunisti v samoupravnih organih itd. Toda tudi tu imamo vtis, da je bilo to samo enkratno ali dvakratno, torej kampanjsko dejanje. Toda položaj je pokazal, da je to potrebno storiti večkrat. Zaradi ilustracije naj povemo, da je direktor-komunist po logiki problemov veliko odgovornejši za uresničevanje ustavnih dopolnil kakor recimo tisti komunist, ki je »navaden« referent ali morda še na bolj stranskem delovnem mestu. Toda tega direktorja-komunista težko obremenjujemo z drugimi oblikami in metodami dela in delovanja. Zakaj? Verjetno ne zaradi direktorjevega odbijanja? Zato moramo biti vztrajnejši tam, kjer je vztrajnost nujna in odločilna za vsak uspeh. Tega pa se, kakor se zdi, nismo vselej zavedali.

Delovne metode

Res smo iskali najustreznejša in najboljša sredstva za naše akcije, četudi moramo takoj povedati, da so bile naše akcije veliko bolj izdelane kakor metoda. Zakaj? Najverjetneje zato, ker so se akcije vrstile hitreje, kakor pa smo se mi lahko prevrstili. Toda to ne sme biti izgovor. Od nas je na primer prišla akcija, da je potrebno delavce v delovnih organizacijah vsak mesec seznanjati z gibanji osebnih dohodkov, stanovanjskih kreditov, dnevnice, potnih stroškov, reprezentance, pa še drugih izdatkov. Sprejeta je bila z obema rokama. Postala je celo nekakšen

model za podobno kontrolo v drugih občinah. Pa spet! Težko je reči, koliko je akcija uspela. V besedah veliko. V resnici pa malo, če sodimo po podatkih, s katerimi razpolagamo. O akciji smo veliko govorili, toda veliko manj smo jo izvajali. V nekem trenutku je postala najpriljubljenejša tema javne razprave in resnična podlaga za uvedbo stalne delavske kontrole. Toda hitro je bila zamenjana, da ne rečemo — pozabljena. Malo je vztrajnosti, še manj pa zahtev organizacij ZK in komunistov, da mora teči iz meseca v mesec, postati proces in sestavni del življenja. Zakaj? Zato, ker smo navajeni delati kampanjsko, da stvari vlečemo, da ne uvajamo sistematično tistega, kar bi nas osvobodilo dilem in bremen itd. Zato moramo odločno zahtevati obnovo vsega tega, ne samo prek organizacij ZK, ampak predvsem prek vodilnih komunistov. Izgovori, da je taka kontrola predraga, niso (popolnoma) sprejemljivi, ker so veliko dražje posledice, ki nastajajo, če take kontrole ni.

»Snemanje« položaja

Med našimi akcijami je bila tudi akcija, da »posnamemo« premoženjsko stanje najodgovornejših tovarišev. Tudi ta akcija je stekla z veliko zamudo in prikrojitvijo. To, da je prikrojena, ne zaskrbljuje. Zaskrbljuje atmosfera. Akcija namreč ni zamišljena kot posipanje s pepelom, ampak kot trenutek, da se razčistijo nekatere stvari v zvezi z bogatenjem. Zato napačni sklepi ne smejo zavladati nad akcijo. Le-ta tudi ne sme postati predmet hladne in formalne analize. Vanjo je potrebno vnesti revolucionarno vnetje in poštenost. Prav tako ne sme biti anonimna, če gre za podatke splošne vrednosti. Odprtih je torej veliko vprašanj. Kaj pa vemo o akciji?

Samo to, da je bila sprožena. Toda to ni tisto, kar naj bi bila, namreč, da jo vtkemo v splošno družbeno preventivo pred bogatenjem. Prav tako ni in ne more biti napad na nagrajevanje po delu, kakor ji želijo pripisati. Nasprotno, akcija je sredstvo revolucionarne kontrole in potrditev družbene upravičenosti slehernega osebnega uspeha.

Veliko dela

Analiza, kakršna naj bo zajeta v tej akciji, ne more mimo mestne organizacije ZK. Toliko bolj, ker je zadnje leto aktivnosti ZK v Ljubljani izpolnjeno z navzočnostjo mestne organizacije ZK in njenega vodstva. Ilustracija za to je bila tudi zadnja konferenca, na kateri so obravnavali aktivnost v obdobju od februarja 1972 do konca maja 1973. Poročilo na tej seji je vzbudilo veliko zanimanje tudi naše organizacije v naši občini, posebno našega komiteja.

Nedvomno je mestna konferenca veliko naredila in s svojim delom v zadnjih petnajstih mesecih opravičila pričakovanja. Toda potrebno je še veliko narediti. Tega se velja nenehno zavedati. Tudi iz prejšnjega obdobja je ostalo veliko nerešenih nalog, o katerih je naš komite razpravljal na zadnji seji in svoje mnenje sporočil na seji mestne konference.

Na podlagi vsega tega lahko sklepamo, da smo v teh dveh letih veliko naredili, vendar to še ne pomeni, da smo naredili že vse. To je tudi nemogoče. Glavno je, da vemo, kar smo naredili in kaj bi bili lahko. To nam bo omogočilo, da bomo konstruktivni in kritični do svojega dela.

Gledano zgodovinsko sta bili prav ti dve lastnosti temeljna gonilna sila revolucionarne akcije partije!

V. KRIVOKAPIČ